

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد.

۲۰۱۸/۱۲/۲۴

سمیع الدن افغانی

دیمو کراسی د حل لاره نده!

دیموکراسی، آزاد بازار، دبیان ازادی او د هغو تاثیرات زموږ د هیواد په اوسنی جنگ زیلو حالاتو کی د حل لاره نده. لکه څنگه چې ټولو ته څرگنده ده زموږ لرغونی هیواد افغانستان پنځه زره کلن تاریخ لري او پدغه تاریخي ادوارو کی پدغه جغرافیوي موقعیت کی مختلف پړاونه تیر شوي او ځانله کارنامي لري. دا وطن او د هغه وگړو کله دلوی امپراتوریو مرکز او کله بیا د نور د تجاوزونود اخ او دب میدان گرځیدلای دی.

د چنگیز او هلاکو نه راولخه بیا د وخت د انگلیسی استعمارگرو اشغال او همدارنگه د همسایه هیوادونو دمستقیم او غیر مستقیمو لاس وهنی زموږ د هیواد تیر او معاصره تاریخونه ددی پېښو شاهد او دا ترخه واقعیتونه په خپل ژوندي یاد کی لرلي دي.

تاریخ دا جوته کړی چې د افغانستان خلکو د ډیرو مادي او معنوي ستونزو ترڅنگ د ازادي خواهي ارادي لرونکي او په وطن مین خلک دي او پدی لاره کی هر قسم سربښندنوته تیار او په مختلفو تاریخي پړاونو کی دهر ډول تیریو په مقابل کی مقاومت کړی او د پردو استعمارگرو سیاستو نوپه په مقابل کی تاریخي بریاوي او افتخارات تر لاسه کړيدي.

خو دا باید په گوته کړو هغه مظالم چې د یویشتمی پیری په اوخرو کی زموږ په وطنو لو تیر شول دا هغه درد ناکي پېښي دي چې زموږ خلک یې ډیرو کړاونو، محر ومیتونو او نابودیو سره مخامخ کړل، داوطن یې وران او زموږ وطنوال یې شهیدان اود خپلو کلو، بانډو اوبارونو څخه اجباري مهاجرتونو ته اړ باستل.

په معاصره تاریخي مرحلو کی زموږ خلک څه د چپو ایدلوژی گانو او څه د راستو یا غیر کنترول شوي سرماییه داري نظام او څه بیا په اصطلاح د غیر تعریف شوو دیموکراتیکو نظریاتو؟! او مفکورو؟! اقرباني شول او دا لری دواوم لري دا چې دا لوبی به څومره نور دوام وکړي چاته پته نشته او داسی بڼکاري چې دهیچا سر پري نه خلاصیږي.

د یو اتکل په محاسبه او اند زموږ په ټولنه کی صرف پنځه په سلو کی خلک د لیکو او لوستلو له بهري څخه برخورداره دي اما سره له دې هم په د څو لسيزو کی د خلکو سیاسي سواد ډیر لوړ شوی. په دې توگه ویلای شو چې د افغانستان ۹۵ فیصده د لیکلو او لوستلو د نعمت نه محروم پاته کړل شوي دي او مطلق اکثریت په فقر، بی عدالتی او محرومیتونو کی ژوند تیروي.

پوښتنه پیدا کیږي چې په پداسی زپل شوي هیواد کی د راستي، چپي، دیموکراسی یا آزاد بازار به د خلکو په زخمونو کومه پتی ولگوي؟

معلومه خبره ده چې ټول سیاسي حرکتونه د اوضاع د مشخصو تحلیلو پر بنیاد مینځ ته راغلي دي. زموږ ټولو هغه نظریاتو ته چې په هغه کی د بشري ټولنی دخیر اهداف نغښتی وي د قدر په سترگو گورو خو د شک خبره داده چې ددغه اندیښنو په بهانه یو شمیر مفسدو انسانانو خپلو گټو او منافعو لپاره د ددغه شعارونه نه استفادی وکړي چې چا د چپ تر نامه نور هیوادونه اشغال او یو شمیر خدا ناترسه ددین تر نامه خپل ځانونه بډای او چاییا د دیموکراسی تر نامه زموږ وطن دخاوری سره خاوری کړ.

که اصلي مطلب ته راشو او د هیواد تاریخي جریاناتو ته په دقیقه توگه څیر شو دا به راته څرگنده شي چې اکثره هغه ایدلوژی، سیستمونه او نظریات زموږ دخلکو د روحی سره برابر نه وه او یا هم ددی ایدلوژی گانو ځینی برخي چې د کار اخیستلو وي اودې په نیمه او غیر دقیقه توگه عملی شوي چې صرف او صرف حاکمیتو ور ځینی گټي پورته کړي. زموږ د خلکو دردو نه یې نه تنها مداوا نکړل بلکی هغوی ته یې بد بختی او مشکلات په برخه کړل.

بڼه به داوی چې دتیروڅخه عبرت واخلو او ټول تیر شوي واقعیتونو ته په خلاصو سترگو وگورو او تر دې زیات غفلت به نور هم د دی خلکو سره جفا وي.

د افغانستان په شرایطو کی آزاد بازار یا د خصوصی سکتور تقویه صرف دډیرو محدودو هیواد والو په گټه دی کوم چې په کافی اندازه اقتصادي امکاناتلري، راځی چې دوطن ټولو خلکو ته کوم چې په کلونو کلونو د حد اقل انساني

د پانوی شمیره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکاري ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنی دلیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکی په څیر و لولی

ژوند څخه بي بهرې پاته او تپل شوو جگړو هرڅه ترينه تالا کړي د هغوی د ژوند د ښه کيدو لپاره علمي او بنسټيزي لارې پيدا او عملي گامونه اوچت کړو .

په افغانستان کې د غير کنترول شوي ديموکراسي او د بيان د بي مسؤليت څخه يو تعدد اد خرڅ شوو ناجايزه گټه پورته کړه او کوي يې. زمونږ تاريخي افتخاراتو ته يې په سپکه وکتل او گوري، زمونږ قومونه يې تو هين او د پردو په اشاره په وطن کې د نفاق تخم کړلي او په ډير مهارت او رندي دا ملک د تجزيې په لور سوق چې ټول دا اعمال د آزادي د بيان او ديموکراسي تر نامه لاندې تر سره کوي .که قانون د افغانستان وحدت تضمينوي نو بيا ولی ددي کار متخلفينو سره قانوني چلند نه کيږي؟

مطلب د بيان د آزادي نه دا نه دی چې خپلو خلکو او ولسونو ته په سپکه وکتل شي يا په وطن کې د بي باوريو د مينځ ته راوړلو لپاره په راډيو ، تلویزونونو او ورځ پانو کې تحريکونکي تبليغات وشي ، ښه به دا وي چې ددی آزادي نه په استفاده د وطن اود خلکو منافع په نظر کې ونیول شي او هغوی چې ددی اصولو نه انحراف کوي ور سره قانوني چلند وشي پدې برخه کې د وطن د بچو مسوليت دی چې دداسې افرادو په افشاء کې فعاله ونډه واخلي او خپل رسالت په لازمه توگه تر سره کړي .

اوس په افغانستان کې د بيان د آزادي تر نامه مود گرځيدلی، ددی لپاره چې ميديا بالخصوص د سياسي پارټيو نشريې او يا خصوصي تلویزونونه خپل ليدونکی زيات کړي لمړی د دولت په کوم موهم چارواکي په مستقيم توهين پيل او بيا مستقيما په يو قوم يا ژبي تعرض کوي او که ورته وويل شي چې وروره دا د وطن ملی وحدت ته نقص دی ، دا په وطن کې بي باوري مينځ ته راوړي، په هر قوم کې ښه او بدشته ، ژبه دافهام تفهيم وسيله ده ، مونږ بايد دانسانانو نيتونو ته وگورو نه د هغوی ژبي رنگ او قوم ، مونږ بايد د بيان د آزادي په لرلو سره دکلام عفت په نظر کې ونيسو ، بس په جو اب کې درته وايي دا د بيان د آزادي موقه ده او زه واقعت وایم اوس نو دا ثابتول چې څوک رښتيا وايي او څوک غلت دی ، دې ته د يوې قوې عدلي ا ورگان حکم پکار دی چې سپيناوی وکړي غير له هغه په داسې سپين سترگی خپل شوم اهداف غواړي پدې ملک کې پياده کړی چې هيڅ افغان ته د منلو وړ نه دی .

زما مطلب دا نه دی چې د کوم مشخص شخص يا گروپ نه دفاع وکړم خو که هرڅوک د آزادي د بيان تر نامه د پردو په اشاره نورو قومونو ، ژبو او د وطن تاريخي افتخاراتو ته سپکاوی کوي دا به د هيوادا و خلکو په گټه نه بلکه پدې هيواد کې به د بي باوريو لری نور هم زياته کړي چې دا خپله ستره جفاده د وطن د ملی يووالی پروسې سره که څه هم ديموکراسي ښکلې مفهوم يا تعريف لري خو په افغانستان کې پدې عملي نده چې اوس هم د هيواد په اکثرو ځايونو کې د ټوپک قانون حاکم دی د دې خلکو نه جگړو هرڅه واخستل اوس داسې يو عاطفوي مرحلې ته ضرورت دی تر څو دا خلک د بدبختيو څخه خلاص کړای شي ځکه چې ازاد بازار د محدودو خلکو او د سرمايي خاوندانو په گټه دی نه دافغانستان د ټولو خلکو او ولسونو په گټه .

پدې هيواد کې داسې يو سيستم ته ضرورت دی کوم چې عملي ښه ولري ، په وطن کې د جگړې مخه ونيسي ، خلکو ته مو دسالسو مصرفونو او شغل زمينه برابره شي ، دخلکو دتعليم او پوهې سطحې لوړولو لپاره عملي گامونه اوچت کړای شي، د ټوپک پرځای د قلم حاکميت را مينځ ته شي .

که مونږ وکولای شو په اوسنی موقه کې د افغانانو د تفاهم لپاره لارې چارې و لټوو او داد مختلفو لارو او نظريو خاوندان د يو واحدې نظريې او احساس پر بنام متحد کړو ، هغه کونډو ، يتيمانو او بي روزگاره خلکو ته د ژوند شرايط برابر کړو کوم چې هرڅه يې له لاسه ورکړي دا به ستر موفقيت او لوی خدمت وي په اوسنی فرصت کې زمونږ د هيواد والو دژوند ښه کيدو په برخه کې .

ديموکراسي او ازاد بازار په اوسنی حالت کې په هيواد کې د مشکلاتو د حل لار نه بلکه د ښو کراسي ته درسيډولپاره په افغانستان کې ديوې بلې مينځلاری مرحلې د تيريدو ضرورت دی .

راځی چې د اوسنی مشکلاتو په نظر کې نيولو سره داسې افغاني ډوله نظام او سيستم لپاره کار وکړو چې زمونږ په هيواد کې د تدبيق او عملي کيدو امکان ولري .

زمونږ خلک د ډير مظالمو سره مواجهه کړل شويدې ، پدې وطن کې د بنيادي پروژو دجوړولو لپاره بايد کار وشي ، پدې ملک کې هر څه شته ، دلته دخمکو د خړوبيدلو امکانات ډير دي ، دلته د برښنا دتوليد لپاره کافي زمينه برابره ده ،

دلته نفت ، گاز د او نورو قيمتي ذخاير شته چې که چيرې دخلکو د سوکالی لپاره عملي اقدامات تر سره شي د وطن ټولو ولسونو ته د کار او فعليتزمينه برابره او د حلالی روزي د پيدا کولو امکانات برابر وي دا به هغه د حل لار وي ترڅو دمحرومتونو ولگي او بی کاری لمن به زمونږ د وطن څخه ټوله او واقعی ديموکراسي يا اجتماعي عدالت ته زمينه برابره شي .

ومن الله التوفيق
سمیع الدین افغاني